

De Here zegent u en behoedt u, de Here doet zijn aangezicht over u lichten en is u genadig, de Here verheft zijn aangezicht over u en geeft u vrede.

Gemeente van onze Here Jezus Christus en u die vandaag als gast bent in ons midden. Fijn dat u, dat jij gekomen bent. Welkom! God zegent jullie allemaal. We hebben vandaag het teken van de doop mogen bedienen. Wat een vreugde, wat een blijdschap over een nieuw geboren leven. Wat een rijke zegen als je kinderen mag ontvangen. En tegelijk weten we dat kinderen niet ons bezit zijn, maar dat we ze ontvangen om een tijdje voor te zorgen. Ze worden ons toevertrouwd, maar zijn niet ons bezit.

Want er komt een moment dat als ze volwassen zijn kinderen hun ouders verlaten en op eigen benen gaan staan. God vertrouwt ons onze kinderen toe. Daarom klinkt het ook zo vreselijk als mensen zeggen: we nemen een kind. Je hebt helemaal niks te nemen. Een kind ontvang je. En zo beleven jullie Barbara en Guido het ook. Sem is een geschenk van God. Een kostbaar leven dat aan jullie zorg is toevertrouwd, een zegen van God.

Nu gaat het in de doop gaat om meer dan het opdragen en laten zegenen alleen. De doop is het teken van Gods afwassing van zonde en schuld. Teken van het nieuwe leven dat ook Sem mag ontvangen. En hoe klein Sem ook is, de afwassing van zonde en schuld slaat op het hele leven. Hij zal niet anders zijn dan alle andere kinderen en later ook verkeerde dingen doen of verkeerde gedachten hebben of verkeerde woorden spreken.

En daar is Jezus voor gestorven aan het kruis. En als we dopen dan betekent dat, dat Jezus het offer van zijn leven ook gegeven heeft voor Sem. Dat hij daardoor ook kind van de Vader mag zijn en door Jezus tot God de Vader mag komen. Dopen is meer dan opdragen uit dankbaarheid voor het nieuwe leven. Dopen betekent dat je ingelijfd wordt in het lichaam van Christus, de gemeente. En mag Sem, als hij de jaren van onderscheid van goed en kwaad bereikt ook zelf ja zeggen, op zijn eigen doop. Dank u God dat ik gedoopt ben. Dank u Jezus voor het offer van uw leven ook voor mij.

Maar als je het teken van de doop ontvangt gebeurt er nog meer. God schrijft zijn naam op je leven. Hij zegt in de doop: jij bent van Mij. Jij hoort bij Mij. Ik wil jou met mijn zegen omringen, je leven lang. Doop en zegening horen bij elkaar. Gedoopten krijgen ook altijd de handen opgelegd als teken van zegen. God zegt naast al die andere dingen die ik noemde: mijn zegen heb je!

Wat is dat zegen en zegenen? Zegenen is dat jij het goede van God toespreekt aan de ander of het goede over die ander uitspreekt. Je hoeft het niet in ingewikkelde dingen te zoeken, want gewoon als je zegt: ik wens je heel veel sterkte, of ik wens je alle goeds toe, dan zegen je al de ander. Want dat doet een ander goed. Een ander voelt zich daar beter door, zeker als hij of zij ziet dat het oprecht gemeend is. Maar als je de ander in *Gods naam* alle sterkte of goeds toewenst, dan is dat al sterker. Maar nog krachtiger is als je de ander zegent met Gods vaste belofte van nabijheid.

Het woord 'zegen' of 'zegenen' komt heel vaak voor in het O.T. Meteen al bij de eerste ontmoeting tussen God en de mens gebeurt het. God zegent de man en de vrouw, die naar Zijn beeld zijn geschapen. En dat doet God gelijk nadat Hij de mens geschapen heeft. God spreekt deze twee mensen en al hun nakomelingen het goede toe. Die eerste zegen geldt dus niet alleen Israël, maar geldt alle mensen die uit dat eerste mensenpaar zijn voortgekomen. God gaf aan het begin van zijn schepping van de mens aan heel het menselijk geslacht zijn zegen. God zei tegen hen: Mijn zegen heb je, ga heen en vermenigvuldig je. Dat kun je ook geestelijk verstaan, kom tot je doel, laat er uit komen wat Ik God in jou gelegd heb.

Want zegenen heeft te maken met Gods verlangen dat je als mens tot je doel komt. Met Gods verlangen dat mensen in een goede relatie tot elkaar staan, maar in een goede relatie met de schepping. De bijbel gebruikt daarvoor het woord 'shalom', wat we vaak vertalen met vrede. Maar bijbelse 'shalom' heeft een bredere betekening. In de grond betekent het heelheid. Heelheid in jou relatie met God, heelheid in de relatie met de ander, heelheid in de relatie tot jezelf. Maar ook heelheid in jou relatie tot de rest van de schepping.

Shalom heeft dus te maken met *God*, met *de ander*, met *jezelf* en met de *schepping*. Dat er op alle vier die punten een relatie van heelheid is. Als je shalom zegt tegen de ander dan wens je hem of haar die *vier dingen* toe. Deze bijbelse vredegroet shalom is dus een zegening.

Ook in het Nieuwe testament komen we vaak het woordje zegen en zegenen tegen. Ongeveer zeventig keer. En ook daar zijn die woorden verweven met het gewone alledaagse leven. We moeten niet de vergissing maken dat het zegenen alleen aan dominees of priesters is toevertrouwd. De oproep om te zegenen is aan ons allemaal gericht. Paulus zegt in Romeinen: Zegen jullie vervolgers, zegen hen, vervloek hen niet. En in het gedeelte uit Petrus dat we gelezen hebben: Vergeld geen kwaad met kwaad, en als je wordt uitgescholden, scheld dan niet terug; maar zegen juist, opdat je ook zelf zegen ontvangt, want daartoe ben je geroepen. Door de hele Bijbel heen zien we dus dat dit zegenen als levenshouding en daad naar voren komt.

Wat doet het nu met je als je gezegend wordt? Zegenen helpt je dat je je realiseren mag dat God bij je wil zijn en dat God jou in Jezus liefheeft. Zegen brengt je in Gods nabijheid, geeft je zijn vrede en rust, helpt je in je geestelijke groei en maakt dat je een innigere relatie met God ontvangt. Zegen laat je 'groeien', want God is 'goedertieren', dat wil zeggen Hij laat je goed en welig tieren. Door Hem groei je in je mens zijn zoals Hij dat bedoelt.

Wie mag er nu zegenen? Bij speciale gelegenheden zoals bij een doop of een bevestiging gebeurt het misschien door een predikant of priester. Maar volgens de bijbel zijn wij allemaal priesters. Petrus zegt in zijn brief 'jullie zijn een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap' en dat zegt hij tegen alle gelovigen. Nu waren priesters mensen die toegang hadden tot God. Priesters spraken namens de mensen tot God en namens God tot de mensen. Maar door Jezus hebben wij allemaal toegang tot God gekregen. Daarom is het zegenen niet voorbehouden aan enkelingen. We zijn allemaal geroepen om een zegen te zijn voor anderen en om anderen te zegenen met onze woorden en daden.

De belangrijkste zegen die we in het Oude Testament tegenkomen is de priesterzegen. Mozes moest van God die zegen aan Aaron leren. De HERE zegent u en behoed u; de HERE doet zijn aangezicht over u lichten en is u genadig; de HERE verheft zijn aangezicht over u en geeft u vrede. Wat zit daar allemaal in? Allereerst dat God een mens wil behoeden, en bewaren voor het kwade. Dat God het kwade van de mens zal weren. Maar als het kwade ons toch overvalt, dat je dan ook mag weten van Gods nabijheid. Al wordt je leven aangetast, dat je toch mag weten: ik val niet uit Gods hand. Zelfs al zou ik moeten sterven, Hij haalt mij er door heen, behoed mijn leven. God, Gij omgeeft mij van achteren en van voren en Gij legt uw hand op mij.

De Here zegent u en behoedt u, maar er zit meer in die zegen dan de bewaring door God alleen. De Here doet zijn aangezicht over jou lichten en is je genadig. Weet je wat dat is, als Gods aangezicht over je licht. Dat is als Hij jou liefdevol aankijkt. Dat je door Hem gekend wordt en bemind. Weet je, zo kijkt God naar u, naar jou en mij. Je mag je door Hem gekend weten en bemind. En helemaal doordat Jezus gekomen is. Want Jezus zegt: wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien. We hoeven maar naar Jezus te kijken om te zien wie God is. Als je Jezus ziet zie je de Vader. Zo Vader zo Zoon. De Here doet zijn aangezicht over je lichten. God aangezicht is Jezus. Als je Hem in het gelaat ziet, zie je alleen maar liefde. Want Hij gaf zijn leven voor jou.

De Here doet Jezus over jou lichten en is je genadig. Door genade ben je behouden, niet uit jezelf. Door het geloof in Jezus alleen. Als je gelovig opziet naar Jezus die alles voor jou gedaan heeft, zie je Gods liefdevolle gelaat. De Here verheft zijn aangezicht over jou en geeft je vrede. Dat verheffen is niet uit de hoogte op je neerkijken, maar dat Gods blikrichting naar jou toegewend is. Dat Hij niet aan je voorbij kijkt. God heeft jou in het oog en in het hart. Het zijn Gods liefdevolle ogen die zich naar jou opslaan. Gods brandende liefde voor jou, die jou uitnodigt gemeenschap met Hem te hebben. Een relatie van liefde met Hem aan te gaan. En zodra jij hebt dan zul je vrede, shalom in je hart ervaren. Shalom is viervoudige vrede, heelheid met Hem, heelheid met je naaste, heelheid met jezelf en met je omgeving.

De priesterzegen uit het boek Numeri is niet een wens, maar geneest en heelt. Zet dingen tussen God en mens recht. En daarom moest Aaron deze zegen op het volk leggen, niet als vrome wens, maar als vaste belofte. In de zegen die je namens God mag geven aan anderen zit kracht. Zegen brengt altijd iets teweeg. Eigenlijk moeten we niet zeggen: *moge* de Heer u zegenen, zoals de NBV het vertaalt. Dan wordt het een soort wens, zoiets van: ik hoop dat het zo zal zijn, maar zeker weten doen ik het niet.

Dan lijkt de oude tekst: de Heer *zegene* u wat beter dan *moge* de Heer u zegenen. Maar ook de woorden: de Heer *zegene* u, heeft nog steeds iets van de klank van een wens of gebed. Terwijl uit Numeri duidelijk wordt dat de priesters de zegen op het volk moeten leggen als *stellige belofte*. Niet *moge* de Heer u zegenen, of de Here *zegene* u, maar bedoelt is: De Heer *zegt* je en beschermt je, de Heer doet het licht van zijn gelaat over je schijnen en is je genadig. De Heer wendt zijn gelaat naar je toe en geeft je vrede. Niet een vrome *wens*, maar een *vaste belofte* wordt meegegeven in de zegen.

Nu kunnen we ook verhinderen dat anderen de zegen ontvangen. Zoals de leerlingen kinderen bij Jezus vandaan wilden houden en de ouders door hen berispt werden. Jezus heeft het ze hoogst kwalijk genomen. Laat de kinderen bij mij komen, houd ze niet tegen, want het Koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij. We denken vaak als volwassenen dat kinderen dingen niet begrijpen en houden ze daarom bij Jezus vandaan. Jezus neemt ons dat hoog kwalijk. Hij wil gemeenschap met ze hebben, net als met volwassenen. En kinderen zijn op een bepaalde manier zelfs ontvankelijker dan volwassenen. Ze nemen nog makkelijker dingen aan dan wij.

U, jij en ik moeten zelfs weer worden als de kinderen als het gaat om ontvankelijkheid. Want alleen als je openstaat als een kind voor het Koninkrijk van God zulk je het binnen kunnen gaan. En Jezus heeft de kinderen gezegend. Hij nam ze in zijn armen en zegende hen. Zo mogen wij ons zelf in Gods armen weten en door Hem gezegend. Weer worden als een kind. Til mij op, neem mij in uw armen.

Het is zo belangrijk dat we ons openstellen voor Gods zegen. Dat je de zegen die God geeft ook ontvangt. Dat je niet schrikt van de zegen, maar als een weldaad over je laat komen. Ik zou veel vaker willen zegenen in de gemeente. Het gebeurt vaak alleen als mensen doodziek op bed liggen. Maar waarom niet ook bij allerlei andere gelegenheden. Laat het maar over je heen komen. Er zit zoveel goeds in de zegen, zoveel Gods dat je van God mag ontvangen. Zoveel kracht en helende werking. Zoveel liefde van God. We doen het te weinig omdat we denken dat de ander het gek zal vinden of zal schrikken.

Terwijl Gods Woord ons oproept om anderen te zegenen. Maar wil je dat goed kunnen doen, dan heeft dat ook met een *levenshouding* te maken. Dat leren we van Petrus. De derde lezing van vandaag. Als je zelf vol wrok zit en de ander niet vergeven kunt, dan kun je niet zegenen. Als je kwaad met kwaad vergeldt, dan wordt het niks met de zegen. Als mensen kwaad van je spreken en jij doet dat ook, als je roddelt, dan kun je de ander niet tot zegen zijn. Je kunt pas zegenen als je de wrok, je eigen verongelijkheid, je eigen rancune, jegens een ander kunt loslaten. Als die verstopte kanalen gereinigd zijn.

Als je met je woorden of daden geen kwaad met kwaad vergeldt. Als je niet lastert of dingen een beetje verdraait om je eigen straatje schoon te vegen. Om te kunnen zegenen gaat het om de goede levenshouding. Als je het leven liefhebt en gelukkig wilt zijn, dan moet je laster en leugens uit de weg gaan. Maar ook kwade gedachten die je koestert jegens anderen, zelfs als die ander negatief over jou spreekt. We moeten onze vijanden liefhebben zegt Jezus.

Proberen te kijken met de liefdevolle ogen van Jezus naar de andere. Niet alleen naar mensen die in jou straatje passen, ook naar mensen waar je misschien niet zoveel mee hebt. Dat is moeilijk. Je moet daar heel wat voor overwinnen. Maar je kunt het als je weet dat God jou liefheeft met een oneindige liefde. Dat Hij jou aanvaard heeft met al je zonden en gebreken. Als Christus de Heer is van je leven en je Hem eert met heel je hart, als je de liefdevolle gemeenschap met Hem kent, dan kun je zegenen! Ga aan het zegenen, opdat je zelf ook zegen ontvangt! God zegt: Mijn zegen heb je! Amen.